

Kolik stojí válka pro Rusko?

cs.topwar.ru/212468-skolko-stoit-vojna-dlja-rossii.html

Roman Skomorochov

10. března 2023

Všichni si dobře uvědomujeme, že válka je velmi drahé potěšení. Tak drahé, že cíle každé války musí být dosažitelné a výdaje jsou oprávněné, jinak jako historieprohrané války často vedly ke kolapsu států.

Nedávné prohlášení ruské vlády, že rozpočtový deficit byl od začátku roku 2,6 bilionu rublů (34 miliard dolarů), je docela jasným důkazem, že výdaje ve skutečnosti převyšují příjmy.

Je velmi obtížné pochopit, co válka obecně stojí. Zkusíme to však na základě otevřených dat z ruského tisku, jak to dělají analytici z druhé strany planety.

Kupodivu, ale Američané celkem úspěšně zpracovávají vše, co u nás vychází, a na základě toho vyvozují závěry. Petr Butovsky a Thomas Nedwick uvedli, kolik stojí válka z hlediska vybavení pro ruské ozbrojené síly.

Největší zájem samozřejmě vzbudily ty vzorky, které jsou přímo zapojeny do SVO, protože některé typy letadel a vrtulníků byly skutečně sestřeleny nebo utrpěly poškození neumožňující další provoz a na jejich výměnu jsou potřeba nemalé částky.

Není příliš obvyklé, abychom se o cenách bavili přímo, ale není to ani zakázané. Proto můžete vykopat ceny, a tedy odhadnout, jak je to drahé - ovládání vzduchu.

Su-57

Je to nejnovější a nejdražší letadlo v řadě letadel Suchoj. Přirozeně, ne? Su-57 se zúčastnil SVO, alespoň o tom mluvil šéf UCK Jurij Slyusar.

Je jasné, že se jednalo o testovací aplikace v situaci již ne přibližné, ale v reálném boji. Letectví pluky ještě nejsou vyzbrojeny Su-57, letouny, které byly používány v NWO, byly letouny, které jsou umístěny ve 4. středisku Lipetsk pro bojové použití a přeškolení letového personálu.

Je logické a pochopitelné, že letadla, na kterých se učí piloti, a piloti, kteří jsou cvičeni k létání a boji na těchto letadlech, do toho nevletí. Bojové použití bylo z jejího území, bez ohrožení letadel.

Otázka "kolik stojí Su-57?" bylo probíráno mnohokrát

Skutečnou cenu prvních dvou exemplářů oznámilo ministerstvo obrany na 4,7 miliardy rublů. Toto číslo způsobilo šok, ale ve skutečnosti to byla cena prvního letadla. Poté šla cena dolů, což bylo

způsobeno uzavřením prvního kontraktu na 76 letadel, a v sériové výrobě dosáhly náklady na letoun 3,19 miliardy rublů.

Předpokládá se, že pokud bude Su-57 nadále sériově vyráběn, což je nepravděpodobné, vzhledem k naprostému nezájmu o něj ze strany potenciálních kupců, jeho cena může klesnout na 2,5-2,6 miliardy rublů.

Ale to je jako cena „za jejich vlastní“. Pokud přepočteme na dolary, pak náklady na Su-57 budou asi 42 milionů dolarů, což je výrazně méně než exportní Su-35S (asi 83 milionů dolarů) a F-35 (80-100 milionů dolarů), ale to je pouze pro ruské ministerstvo obrany. Pokud půjde auto na export, bude za úplně jinou cenu.

Nicméně, pro vlastní letadlo není levné. Zbývá pouze vycvičit piloty a vypracovat bojové použití, protože čím více bude Su-57 létat a střílet, tím větší je šance, že jej budou chtít koupit.

Su-35S

V roce 2009 podepsalo ministerstvo obrany kontrakt na dodávku 48 stíhaček za celkem 66 miliard rublů. Podle této smlouvy mělo být zařízení dodáno v období 2012 až 2015.

V prosinci 2015 byla s výrobcem uzavřena druhá smlouva na dodávku 50 Su-35 na pět let (do roku 2020) a smluvní částka byla 100 miliard rublů. Náklady na jednu jednotku jsou tedy 2 miliardy rublů.

Náklady na Su-35 pro zahraniční zákazníky jsou samozřejmě jiné. V roce 2018 byly na Petrohradském ekonomickém fóru zveřejněny detaily kontraktu na dodávku 24 letounů Su-35 do Číny. Výše kontraktu je 2,5 miliardy dolarů a jedna jednotka takto vyjde čínskou stranu na 104 milionů dolarů, tedy 6,7 miliardy rublů.

II-76MD-90A

Hlavní vojenský dopravní letoun leteckých sil. V sovětských dobách se vyráběl v Uzbekistánu v letecké továrně v Taškentu. Dnes se výrobou zabývá Aviastar-SP JSC v Uljanovsku. Nutno podotknout, že se nejedná o obnovení výroby, ale o zahájení výroby modernizovaného letounu od nuly na novém místě. Staré vybavení Il-76 zůstalo v Taškentu.

Ruské ministerstvo obrany podepsalo kontrakt na výrobu Il-76MD-90A za každý v hodnotě 3,570 miliardy rublů, což se podle nich ukázalo být nižší než vlastní náklady výrobce.

4. října 2012 objednalo ruské ministerstvo obrany 39 letounů Il-76MD-90A s dodávkami v letech 2014 až 2020. Náklady na kontrakt činily v průměru 139,4 miliardy rublů, tedy 3,570 miliardy rublů za kus. Cena byla indexována a cena finálního letadla, které bude dodáno v roce 2020, činila 3,710 miliardy rublů.

Ceny se dostaly do povědomí ambasadora zveřejnění materiálů ze soudních sporů ministerstva obrany proti Aviastar OJSC poté, co výrobce nedodržel termíny uvedené ve smlouvách.

V dubnu 2017 ruské ministerstvo obrany uznalo, že hlavním důvodem zpoždění byl velký počet poruch nového vybavení letadla, značný počet změn v jeho dokumentaci provedené konstrukční kanceláří Iljušin během výrobního procesu a rovněž jako dodatečné požadavky na systémy letadel, které zavedlo ministerstvo obrany.

Vedení Aviastar-SP si stěžovalo na výrazné zdražení subdodavatelů. Podle ruských médií závod ztrácel na výrobě každého letadla miliardu rublů, a proto požadoval revizi smlouvy. V květnu 2019 ministerstvo obrany souhlasilo se změnou podmínek smlouvy. Nové podmínky včetně ceny jsou však neznámé.

Ka-52 je v současnosti hlavním ruským bitevním vrtulníkem a je velmi aktivně využíván na Ukrajině. Zahraniční zdroje uvádějí údaj o třech desítkách ztracených vrtulníků k lednu 2023, tedy o čtvrtině flotily 140-145 Ka-52, kterou měla ruská armáda v době startu NMD.

Cenu jednoho vrtulníku Ka-52 najdete ve finanční zprávě jeho výrobce, závodu Progress v Arsenievu, za rok 2021.

Podle tohoto dokumentu dodal závod v roce 2021 ruskému ministerstvu obrany 12 vrtulníků a obdržel 11,497 miliardy rublů, neboli 958 milionů rublů za každý vrtulník.

Američtí experti se však domnívají, že náklady na výrobu jednoho vrtulníku byly vyšší a činily 1 177 milionů rublů. To znamená, že výroba každého Ka-52 přináší ztrátu 219 milionů rublů.

Čísla nejsou nesporná a jejich potvrzení je nepřímé. Ruský průmysl si ale dlouho stěžuje na politiku ministerstva obrany, která nutí výrobce

snižovat ceny. Firmy s tím souhlasí, protože zakázka ministerstva obrany je většinou jejich jediným zdrojem příjmů. To je normální pro podniky ve vojensko-průmyslovém komplexu.

Ministerstvo přitom provozuje princip stanovení cen v dlouhodobých smlouvách, které nezohledňují reálnou inflaci, která se pohybuje od 5 do 12 procent. To znamená, že mnoho továren skutečně prodává své produkty pod jejich skutečnou cenou. Vláda se později snaží tyto ztráty nahradit, protože nemůže nechat obrannou společnost zkrachovat. Stát může například splatit dluhy, které má podnik vůči státním bankám. Pro ruský průmysl to není příliš užitečné, ale je to tak.

Výše uvedená cenová čísla se blíží jiné hodnotě získané z údajů zveřejněných v dubnu 2019 ohledně výběrového řízení na pojištění přepravy šarže exportních vrtulníků Ka-52E dodaných do Egypta.

Náklady na jeden vrtulník deklarované v pojištění byly odhadnuty na 1 102 milionů rublů, což při tehdejší kurzu činilo 17 milionů dolarů, mnohem více za ně samozřejmě zaplatil Egypt, který si v roce 2015 objednal 46 vrtulníků Ka-52E. Pojistná hodnota pravděpodobně odpovídá částce, kterou obdrží výrobce (zbytek peněz si vezme zprostředkovatel, tedy Rosoboronexport).

Pokud jsou údaje o ztrátách pravdivé, pak pro ruský rozpočet to bude stát více než 30 miliard rublů jen na kompenzaci ztracených aut. Pokud údaje nejsou správné, pak „zbytek“ částky snadno připadne na generální opravu strojů, které jsou provozovány v bojových podmínkách.

Raketa R-77-1

R-77-1, v NATO známý jako AA-12B „Adder“, je hlavní střelou vzduch-vzduch středního doletu (až 110 km) používanou ruskými leteckými silami.

Cenu střely lze zjistit v soudním sporu, který v roce 2019 podalo ruské ministerstvo obrany proti výrobci Vympel GMKB po Toropovovi. Ministerstvo požadovalo kompenzaci za zpoždění dodávky šarže 10 raket R-77-1 v listopadu 2018 s celkovými náklady 299 milionů rublů, což znamená, že jedna raketa stála v cenách roku 29,9 2018 milionu rublů.

Tento případ také umožňuje odhadnout objem výroby raket R-77-1. Bylo oznámeno, že náklady na celý pětiletý státní obranný příkaz na roky 2018-2022 činily 64,88 miliardy rublů, což by za předpokladu pevné ceny stačilo na 2 170 raket, tedy asi 430 ročně.

Když už mluvíme o číslech, můžeme konstatovat, že jsme v pořádku, pokud jde o letecké rakety R-77. Střely vzduch-vzduch nejsou vynakládány ve stejném počtu jako střely země-země.

Lehká víceúčelová řízená střela LMUR (neboli Izdeliye 305) je nejnovější a nejpokročilejší ruská protitanková střela. zbraň. Střela je v sériové výrobě zhruba pět let, testy probíhají od roku 2016 a Izdeliye 305 byla uvedena do provozu v roce 2022. V současné době se střela používá na vrtulnících Mi-8MNP-2, Mi-28NM a Ka-52M.

LMUR je těžší než ostatní ruské vrtulníkové ATGM, jeho hmotnost je 105 kg (pro srovnání: 9M120-1 "Ataka-1" spolu s odpalovací trubicí váží 48,5 kg a 9M127-1 "Whirlwind-1" - 59 kg spolu s odpalovací trubicí). Jeho hlavice je také asi třikrát větší: 25 kg ve srovnání se 7,4 kg pro Ataka-1 a 8,6 kg pro Whirlwind-1, což ukazuje na výrazně větší průbojnost pancíře.

Maximální letový dosah LMUR je 14,5 km, což je více než u jiných ruských vrtulníkových ATGM.

O ceně LMUR se můžete dozvědět ze soudního sporu zahájeného ruským ministerstvem obrany proti výrobci, Design Bureau of Mechanical Engineering v Kolomně u Moskvy. Důvodem je nárokováná kompenzace za zpoždění dodávky série 30 raket LMUR v roce 2018. Podle těchto dokumentů stála jedna střela LMUR 14,2 milionu rublů.

Ze stejného dokumentu lze odhadnout objem výroby. Náklady na celý tříletý kontrakt (2018-2020) činily 1,807 miliardy rublů, což za předpokladu pevné ceny stačí na 127 raket. V roce 2018 byla šarže 30 střel, což znamená výrobu asi 50 střel ročně v následujících letech.

Nic moc, ale zbraň je přijímána pouze do služby. Existují informace o úspěšném bojovém použití během NWO.

Nádrž T-90

Možná jeden z nejoblíbenějších tanky ve světě. O tom, že T-90 je

velmi působivé bojové vozidlo, říkají i Ukrajinci, kteří měli k dispozici ukořistěné T-90M a T-90MS.

Náklady na jeden tank jsou 187,5 milionu rublů. Vzhledem k objemům ztrát ruských tanků deklarovaných Ozbrojenými silami Ukrajiny (často ničím nepotvrzené), mohou být na kompenzaci ztrát skutečně požadovány slušné částky.

Tu-160

Nejdražším ruským letounem je strategický bombardér Tu-160. Dne 25. ledna 2018 podepsalo ruské ministerstvo obrany v Kazani za přítomnosti prezidenta Vladimira Putina dohodu o dodávce 10 nových bombardérů Tu-160M do roku 2028. Po podpisu smlouvy Putin uvedl, že ministerstvo obrany nakoupilo „10 letadel, každé z nich za 15 miliard – dokonce více než 15 miliard – celkem 160 miliard“.

Je to hodně nebo málo?

Spojené státy se přirozeně snaží zhodnotit finanční možnosti Ruska kompenzovat ztrátu zařízení v NWO. Není třeba vysvětlovat proč.

Schopnost ruského obranného průmyslu reagovat na ekonomické sankce, které byly uvaleny nebo jinak zpřísněny po invazi na Ukrajinu, je hlavním zájmem amerických analytiků. Jinými slovy – je čím zahradu oplotit? Jaký smysl mají sankce, když nefungují správně a zpomalují ruskou ekonomiku obecně a vojensko-průmyslový komplex zvláště?

V dubnu loňského roku vysoký představitel amerického ministerstva obrany pro The War Zone potvrdil, že schopnost Ruska zásobovat své síly byla vážně ovlivněna sankcemi uvalenými ze strany USA a jejich spojenců. Úředník zejména poznamenal, že utrpěla schopnost vyrábět high-tech komponenty, včetně přesně naváděné munice.

Pravda, s příklady to nebylo moc dobré. Jediné, co zástupce amerického ministerstva uvedl jako příklad, byly problémy s ruským letounem AWACS A-100 Premier. Je těžké toto prohlášení komentovat, protože práce na A-100 probíhají. Je možné, že tam jsou určité potíže, testovací program byl posunut z roku 2017 (kdy A-100 uskutečnil svůj první let) až do roku 2024, ale probíhá stavba druhého exempláře, který by se měl ke zkouškám připojit.

Tentýž vysoký úředník amerického ministerstva obrany neupřesnil, kterých systémů se sankce týkají, jak jsou ovlivněny dodavatelské řetězce. Sankce však podle nich prohlubují předchozí problémy s ruským dodavatelským řetězcem.

Nedostatek klíčových komponent pravděpodobně zvýší náklady na ruská vojenská letadla a rakety a také povede k dalšímu zpoždění data vydání. To nemusí mít nejlepší vliv na vedení konfliktu s neomezenou dobou trvání.

Obecně platí, že bez ohledu na to, jak se události na Ukrajině vyvíjejí, přesněji, bez ohledu na to, jak rychle si strany navzájem ničí vojenskou techniku, izolovaná pozice, v níž se Rusko nachází, znamená, že se bude muset včas spoléhat především na své domácí výrobní kapacity. doplnění zásob zbraní..

A to je možnost, kdy rozhodují peníze, když ne všechno, tak hodně, včetně dodávek blokových materiálů prostřednictvím „šedého dovozu“.

Válka vždy vyžadovala obrovské množství zdrojů, včetně finančních. To, že jsme v této oblasti velmi bedlivě sledováni, je jasné a pochopitelné. Jedinou otázkou je, jak skutečně bude průmyslový a finanční sektor Ruska bojeschopný v konfliktu, pro který je opravdu těžké určit načasování a hranice.